

2 i fastan

Psalmer: 238, 706, 354, 564, 388, 552

Texter: Jer 26:8-15, Hebr 11:23-27, Mark 14:3-9

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Predikotext: Johannes 12:1-17

12 1 Sex dagar före påsk kom Jesus till Betania där Lasarus bodde, han som Jesus hade uppväckt från de döda. 2 Där ordnade de en festmåltid för honom. Marta passade upp, och Lasarus var en av dem som låg till bords med honom. 3 Då tog Maria en hel flaska dyrbar äkta nardusolja och smorde Jesu fötter och torkade dem med sitt hår, och huset fylldes av doften från oljan.

4 Men Judas Iskariot, en av hans lärjungar, den som skulle förråda honom, invände: 5 "Varför sålde man inte den oljan för trehundra denarer och gav till de fattiga?" 6 Det sade han inte för att han brydde sig om de fattiga, utan för att han var en tjuv och brukade ta för sig av det som lades i kassan som han hade hand om. 7 Jesus sade då: "Låt henne vara. Hon har sparat den till min begravningsdag. 8 De fattiga har ni alltid bland er, men mig har ni inte alltid ." 9 En stor mängd judar fick veta att Jesus var där, och de kom inte bara för Jesu skull utan också för att se Lasarus som han hade uppväckt från de döda. 10 Då bestämde sig översteprästerna för att döda även Lasarus, 11 eftersom många judar lämnade dem för hans skull och trodde på Jesus.

12 Nästa dag hade folk i stora skaror kommit till högtiden. När de fick höra att Jesus var på väg in i Jerusalem, 13 tog de palmblad och gick ut för att möta honom. Och de ropade: "Hosianna ! Välsignad är han som kommer i Herrens namn, han som är Israels kung!" 14 Jesus fann ett åsnefölg och satt upp på det, som det står skrivet:

15 *Var inte rädd, dotter Sion!*

Se, din kung kommer, ridande på ett åsnefölg.

16 Hans lärjungar förstod först inte detta. Men när Jesus hade blivit förhärsligad, kom de ihåg att det var skrivet så om honom och att man hade gjort så för honom.

17 Alla som hade varit med honom när han kallade Lasarus ut ur graven och uppväckte honom från de döda vittnade nu om detta, 18 och många kom ut och mötte honom därför att de hörde att han hade gjort detta tecken. 19 Då sade fariseerna till varandra: "Ser ni att ni inte kommer någon vart? Hela världen springer ju efter honom."

Låt oss be!

Jesus Kristus, låt ditt ord röra våra hjärtan så att vi omvänder oss från våra synder och tror på dig, du vår Herre och Frälsare. Helga oss så att vi ger dig all ära och tjänar dig i kärlek. Amen.

I dagens text ser vi avskräckande exempel på hjärtats förhärdelse. Vi ska höra om vilka mekanismer som ligger bakom detta. Men vi ser också ett exempel på hjärtats förnyelse. Marias tro och kärlek framstår i skarp kontrast till Judas och

fariseernas hårdhet. Denna kärlek verkar den helige Ande i dem som förtröstar på Kristus.

Vi ska också se hur aposteln Johannes visar att Jesus är vår gudomlige Frälsare. Jesus har makt över döden och uppfyller alla Gamla testamentets profetior om Guds Smorde. Men vi ska börja med det första och tala om förhärdelsen och ta det som en allvarlig varning för synden.

Judas hade blivit kallad av Jesus till lärjunge. Han hade följt Jesus, lyssnat till Jesu undervisning och blivit vittne till Jesu under. Det borde ha rört hans hjärta så att han växt till i kunskap och helgelse. Han hade fått ett ämbete som innebar att han skulle vittna om Jesus till frälsning för alla folk. Men istället för att bli utrustad för sin uppgift genomgick Judas en annan utveckling. Han blev förhärdad och slutade som en förrädare.

Johannes ger oss en vink om mekanismerna bakom denna tragiska utveckling. Han skriver om Judas: *”han var en tjuv och brukade ta av det som lades i kassan, som han hade hand om.”* När Judas blev kassör hade han gett utrymme för synden i sitt liv. Han var en tjuv som tog det som lades i kassan, inte bara en gång utan han brukade göra så. Det var alltså en synd som han inte omvände sig från utan som han upprepade. Judas hörde samtidigt på Jesu undervisning och dessutom talade hans eget samvete om för honom att det var fel. Men han brydde sig inte om varken det ena eller det andra utan fortsatte att upprepa sin synd. Det ledde till att han förlorade tron. Paulus kallar det att *”lida skeppsbrott i tron”*. Han skriver: *”kämpa den goda kampen, i tro och med ett rent samvete. Detta har somliga stött ifrån sig och lidit skeppsbrott i tron.”*

Men processen stannar inte med förlusten av tron. Det är många som inte är medvetna om syndens utveckling och tragiska slut. Många tror att det är harmlöst att fortsätta med en synd. *”Det går ju alltid att omvända sig senare i livet”*, tänker man. När de hör kallelsen till omvändelse tänker de att de lika gärna kan omvända sig senare i livet. *”När man är ung ska man väl unna sig det man vill, omvändelsen kan vänta tills man blir gammal.”* De som resonerar så glömmer att ett liv i otro och synd aldrig är statiskt utan innebär en process som i Bibeln kallas förhärdelse. Ett liv i otro innebär att hjärtats hårdhet tilltar tills människan inte längre rörs och berörs av Guds ord. Hon är då utom räddning.

Hos Judas ser vi resultatet av förhärdelsen. Han hade inte brytt sig om samvetets röst utan upprepat synden och lidit skeppsbrott i tron. Han hade gått vidare i otro tills hjärtat blivit förstenat så att det inte längre reagerade på Guds ord. Fast han sett Jesus uppväcka Lazarus från de döda så rörde det inte längre hans hjärta. Många andra kom till tro på Jesus för Lazarus skull, men inte Judas. Judas hade hört Jesus förutsäga sin död och uppståndelse men det rörde honom inte heller.

Han såg Marias sorg och kärlek men det rörde honom inte heller utan han tänkte bara på de pengar han kunde ha fått för oljan. Fast Jesus vid den sista måltiden sa att han visste att en av dem skulle förråda honom och visade att ingenting är dolt för Gud så rörde det inte Judas hjärta utan han smög ut i skydd av mörkret för att förråda honom. Syndens utveckling som började med att han tog lite pengar slutade med att hans hjärta inte längre reagerade på Guds ord. Slutet blev att han i obotfärdighet gick och hängde sig.

Vi ser ytterligare ett exempel på förhärdelsen hos översteprästerna. De visste också att Jesus uppväckt Lasarus från de döda. Många andra kom till tro på Jesus för Lasarus skull, men inte översteprästerna. Jesu gudomliga gärning rörde inte deras hjärtan utan de bestämde istället att både Jesus och Lasarus skulle dödas. Deras hjärtan var som sten. Det var resultatet av förhärdelseprocessen som tagit sin början redan för länge sedan när de förkastade Johannes Döparens kallelse till omvändelse.

Allt detta är en kraftig varning till oss. Vi ska inte ge synden utrymme i våra liv och vi ska lyssna när Gud kallar oss. Det är fullkomligt livsfarligt att upprepa synd tvärt emot samvetets röst och att förkasta Guds ord. Istället ska vi leva i daglig omvändelse och tro som Luther lär oss i Lilla katekesen.

I skarp kontrast till Judas hårdhet tecknas Marias sorg, förtröstan och kärlek. Hon hade sedan länge valt den goda delen och den skulle inte tas ifrån henne. Hon hade suttit vid Jesu fötter och lyssnat till hans ord. Jesus hade tidigare försvarat henne och han gjorde det nu igen. Jesus försvarade henne mot Judas elakhet och sa: ”*Låt henne vara.*” Maria hade bevarat Jesu ord i sitt hjärta. Marias kärlek vittnade om hennes tro och Jesus tog emot hennes hyllning.

Maria smorde Jesu fötter med dyrbar olja för hans begravningsdag. Den handlingen hade också en lång förhistoria. Värdet av oljan motsvarade en årslön för en arbetare. Det var inte i en hast Maria sparat ihop till denna olja. Jesus säger: ”*hon har sparat denna olja för min begravningsdag*”. Nu hade stunden kommit för att smörja honom. Hon visste att Jesus förutsagt sin död. Det fyllde henne med sorg. Men det var inte förtvivlans sorg. Hon förtröstade på Jesus som uppväckt hennes bror Lasarus från de döda. I förvissning om att det skulle bli som Jesus förutsagt smorde hon honom för hans begravning innan det skedde. Hon visade honom sin kärlek genom att smörja hans fötter med dyrbar olja och torka dem med sitt hår och Jesus tog emot hennes gudstjänst.

Samma verk utför den helige Ande hos alla som lyssnar till Jesu ord och bevarar det i sina hjärtan. Genom ordet verkar den helige Ande i våra hjärtan så att vi växer till i tro och kärlek och ärar Jesus med ord och gärningar. Det är en gudstjänst som Gud tar emot.

Vi ska också se hur aposteln Johannes visar att Jesus är en gudomlig person. Berättelserna om hur Jesus blev smord för sin begravningsdag och hur han red in i Jerusalem är inramade med hänvisningar till den gudomliga gärning han gjorde när han uppväckte Lasarus från de döda. Johannes visar också hur Jesus uppfyllde Gamla testamentets profetior. Detta berättar han för att också vi ska tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att vi genom tron ska ha liv i hans namn.

Det verkar som en paradox att Jesus som uppväckt Lasarus från de döda blev smord för sin begravningsdag. Om Jesus kunde uppväcka döda hur kunde det då ens bli tal om att han skulle begravas? Förnuftet kan inte förstå varför han som hjälpte andra inte hjälpte sig själv. På korset blev han också hånad för detta. Medlemmarna i Stora rådet sade: *”Andra har han hjälpt. Nu får han hjälpa sig själv, om han är Guds Messias, den Utvalde.”* De förstod inte att det fanns en annan anledning till att han inte hjälpte sig själv och steg ned från korset. De förstod inte att han blev plågad för deras och alla människors synder.

När Jesus uppväckte Lasarus från de döda visade han att han är en gudomlig person med makt över döden. När Jesus dog på korset så var det inte Stora rådet, soldaterna eller Pilatus som trots allt lyckades ta hans liv. Ingen hade makt att ta hans liv. Jesus gav sitt liv. Frivilligt och av kärlek till oss lät han sig gripas, led och dog för våra skulder. Det var inte för att han inte förmådde hjälpa sig själv som han led och dog. Istället var det så att Guds Son, som har all makt, gav sitt liv av kärlek till oss. Med sitt oskyldiga lidande och död betalade han vår skuld. Jesus bevisade sedan att han är Guds Son genom uppståndelsen från de döda. Hans uppståndelse är också beviset på att Gud mottagit hans offer och förlåtit oss alla våra synder.

Aposteln Johannes visar också att Jesus är en gudomlig person genom att vittna om hur Jesus uppfyllde Gamla testamentets profetior. Jesus red in i Jerusalem på ett åsneförl och blev hyllad av folket som Israels Konung. Men det var ingen som då tänkte på att allt detta skedde för att profetian i Sakarjas bok skulle gå i uppfyllelse. Johannes skriver: *”Hans lärjungar förstod inte detta från början. Men när Jesus hade blivit förhärligad, kom de ihåg att just detta var skrivet om honom och att man hade gjort så med honom.”*

Efter sin uppståndelse talade Jesus med sina lärjungar om *”allt som var skrivet om honom i Mose lag, hos profeterna och i psalmerna”*. Då fick de lära sig alla hänvisningar till Gamla testamentet som de sedan använde i sina skrifter. Gamla testamentets profetior är än idag ett mäktigt bevis för att Jesus är Guds Messias, den Utvalde. Massor av bibelforskare är idag fullt sysselsatta med att försöka bortförklara Gamla testamentets vittnesbörd om Jesus utan att lyckas bättre än

översteprästerna som helt enkelt förnekade det som var uppenbart. Gamla testamentets vittnesbörd om Jesus, och apostlarnas vittnesbörd, gör att människor än idag är utan ursäkt när de förkastar Jesus. De har lika lite ursäkt för sin otro som Judas eller översteprästerna som inte lät sig röras av det faktum att Jesus uppväckt Lasarus från de döda.

Det är en sådan Frälsare vi behöver. En Frälsare med så stor kärlek till oss att han frivilligt gav sitt liv för oss medan vi var Guds fiender. En sådan Frälsare behöver vi som är av vår släkt och kunde träda i vårt ställe, lida och dö för våra synder. En sådan Frälsare behöver vi som är sann Gud med makt över döden. En sådan gudomlig Frälsare behöver vi, vilkens blod har kraft att rena oss och alla människor från våra synder. Alla människor behöver en sådan Frälsare.

Det ska vi tänka på när vi läser fortsättningen till dagens text. Många av de människor som tog emot Jesus och hyllade honom som Israels Konung skulle några dagar senare ropa: ”korsfäst, korsfäst”. Judas skulle förråda Jesus, de andra lärjungarna skulle överge honom. Petrus skulle förneka honom tre gånger. Petrus var inte en bättre människa än Judas. Båda två var i lika stort behov av Frälsaren. På samma sätt är det med oss. Syndafördärvet är inte lindrigare i oss än hos Judas eller översteprästerna. Syndafördärvet är lika stort och styggt hos oss alla. Vi måste alla bekänna att vi är syndare till vår natur och det är därför vi syndar varje dag med tankar, ord och gärningar. Vi behöver alla en gudomlig Frälsare.

Både Judas och Petrus var syndare men det blev stor skillnad på deras slut. Judas förtvivlade. Petrus omvände sig. Vi frestas också till synd och faller. Det viktiga är att vi inte förblir liggande utan lyssnar till Guds röst när han kommer för att upprätta oss. Skriften uppmanar oss: *”Idag om ni får höra hans röst så förhärda inte era hjärtan.”* I sin barmhärtighet söker den gode herden upp dem som gått vilse. I evangelium presenterar han för oss lösningen på syndens problem. Lösningen på syndens problem är inte något vi ska göra utan vad Kristus gjort för oss. Evangelium riktar vår blick till den Korsfäste. Gud ställer i sitt ord fram för oss vår gudomlige Frälsare som med sin gärning vunnit syndernas förlåtelse åt oss och gjort dödens makt om intet. Att lyssna till hans ord är att välja den goda delen. Genom Guds ord blir vi syndare helgade så att vi kan hylla Kristus med vårt liv och våra gärningar så som Maria gjorde. Amen.

Låt oss be!

Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta, pröva mig och känn mina tankar. Se till om jag är på en olycksväg och led mig på den eviga vägen. Led mig till din Son som kommit för att lida och dö i mitt ställe för att jag ska leva med honom för evigt. Låt din Son regera i mitt hjärta så att jag får leva i hans rike för evigt. Amen.